

Franckesche Stiftungen zu Halle

Centrum securitatis To gest, Swetlé wymalowánj, gak w samém gediném Bohu, a pokorném se gemu na wssecku ge' wuli oddánj a poddánj wssecka dokonalá ...

Comenius, Johann Amos

[Verlagsort nicht ermittelbar], 1632 [i.e. 1633]

Kap. XI.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:hbz:ha33-1-228795](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:ha33-1-228795)

se Bohu plynaučy 131

dá s Swětem tím se rozjehnáni,
a do věčné, pomij táužili, radosti
w kročení.

A tak tedy (gestiče dím) šťastnj a
přesšťastnj sau lidé, kterjž wymo-
tagje se z motanin y swěta, y wła-
stnjho srdce, w Tenurum Milose-
denstwj Božjho wěrau a dauřfá
tjm se vsadili. Nebo sedj tu od
tudj gich žádnj wicher wywráttiti,
žádná nástraha wywábiti, žádná po-
hrážka wystráttiti, žádná libost wy-
lauditi nemáje: Ne brjž kdež gich žád-
nj strach, žádná smrt dosáhnauti,
žádnj Satan dokročiti nemáje.
Blaze jim. 28.

Kap: XI. Gaf a čim Roz-
um Odewzdanosti brani, a gaf
se mu to smítati má.

Nořešene gsau ty wěcy nad
míru: a wřřak rozum náš (do-
tud ho prawda wěcy té plně nepře-
swědči.)

šwědčj, rád se tak y ginať proti to-
mu státi, a aby čłowěk rozumu a
wůle swé nepauštíł, rád. Ale ge-
tmu toho trpěti neskuss, nšbrž wogi-
mat ho w vřdu, a Bohu tu poslu-
šenstwí donucowati.

Mudrowánj
Rozumu.

Kdo wj gestli to tak (řiká) aby
řdo se Bohu dowěřj, tak sebau
gist byl? Odpowjdam: Kdyby řdo
je wšech řech řetj se dowěřugi a
odewjđawagi Bohu, jahaběn bñti
měl, museloby to bñti, buď proto že
o tom newěđel Bůh, že se on genu
poručil, a nař wbezpečil; buď že ho
nechrěl přigiti w ochranu; buď že
nemohl ochrániti; a neb naposledy,
že by wřkal, a o něg pěti mřti sobě se
řel. Ale to wřse myřliť bláznowě
gest. Gari by řagistě oněm newěđel
Bůh Jákobůw, gehoř oči procháje
gi wřseřku zemi? (Zacharyáš: 4. 10)
a ořewřeně řřau na wřseřky cesty řř
nů lidřřřř. (Ger: 32. 19.) A neg-
wřc na to hledi, řde gest řdo rozum-
nř, a hledagich Boha (Zalm. 14. 2.)
pattj pilně po řech řetj se ho bogi,
a ořetj

a očeláwagi na milosrdenstwi geho.
 (Zal. 33. 15.) Prorož Seremias di,
 Hospodin gest on, před nimž nemá
 se skrýti býti ničádná wěc (Ser. 32.
 17.) A Nahum. Dobrý gest Host o-
 din, a zná ty křetij, dauffagi w něj,
 (Nah. 1. 7.) Co tedy nechce? V
 mšal slibil, Wšweg mne w den s
 sauzeni, a wterhnu tě (Zal. 50. 15.)
 Dobrý sám nabíže; Obrátte se
 mně žetel abyste spaseni byli wše
 ch končin země. Nebo ná gšem
 Báh solus, a není giného (Jai. 45.
 2.) A toč wolagi wšech a Pisma, a
 wšechni (Pukowé geho, je dobrý gt,
 a je na wěky trwá milosrdenstwi ge-
 ho: žitoštiw a dobrotný se wšech
 něm křetij, ho wšwagi (Zal. 86. 6)
 a je proto patki na ty, křetij na geho
 Wšlost očeláwagi, aby ge od smrti
 wšwobozowal, a žiwil w čas hladu.
 (Zal. 33. 19.) Prorož Chámem
 Prorož křetij; je oči Hospodinowy
 wšechu zemi spastugi, aby při těch
 wšch dokazowal, křetij k němu wpti-
 gým srotem patki (2. Paral. 16.

M.

9. X

9.) A Izataš, Cy Hospodine člo-
 věka spoléhajícíchho na tě ostřiháš
 w pologi, nebo w tebe dauffá (Izai:
 26. 3.) A Synach: Je žádný nikdy
 je wšech těch kterých wštwali geg,
 pohrdnut nenj. (2. 11.) Zdali tedy ne
 můž? Zdali někdy vtrácena býwá
 ruká geho, aby spomocy nemohla.
 (Izai: 59.) Y wšak on gest mau-
 drého srdce, a sylný w moc, kterých
 co chce to činj. (Job. 9. 4.) Dn ge-
 stli je při tom sloji, kdo geg odvrá-
 tí? poněwadž duše geho čeho gen já
 dá, dowodj, a vloženj své koná (Job
 23. 3.) Proto je prawda geho přisto-
 gi genu wškol [Zal: 89. 9.] a sšla
 náramná wšdycky gest při něm, tat
 je v Dchnutim geho padagi Dněptá
 telé [Maud: 11. 20. 21.] Co tedy mē
 ni se? Přigima gednau opaušstj zase
 D nikoli: Nebo on Hospodin gest,
 kterých se nemění: A nim gest, je my
 neběreme Pončensj. [Mala: 3. 6.]
 a je ani newěrau nassj geho wěrnost
 wyvrácena nebýwá. (2. Tym. 2.
 13.) a je nikdy neopaušstj Swatých
 swých

svěch, na věky v stráži geho budau
(Zal: 37. 28.) A protož předce to
nad Nebe nad Zemi stálej slyši,
což se tolikrát to Písmich hlásá, je
blahoslaweni tolikrát křestj dau-
faji to něg.

Od mlauda Rozum: Proč tedy ² proč tedy bo-
obpěgně křestj se tak Bohu od- <sup>wagi Roz-
njs</sup>
daji, Nebožákta gsau, a žádně se
při nich od měny za cnoši newidje
Parrně gest, je kdo sobě přiwěsti ne-
dms, tomu samo nic nepřileje. Od- ^{Obpověd.}
pověd nepřilejeli samo, přiwede ^{Nebožákta}
Bůh, toľceť čeho jim potřeba, n- ^{nel idaji}
bez gegich práce, třeba we snách [Zal
127.] Než tu gest Dmyl, je my pra-
wých darů Bůhých a odměn trážiti
nemáme, k olovu mýsto zlata, k ple-
wám mýsto gádra, hledice. W praw-
dě jagistě Bůh tak gest sprawedli-
wý, je sobě žádněmu darmo slaužit
nedopustj; Nýbrž edplach behatě,
je Nebesřch odměn při těch kdož
mu wpsjmně slauží, wšudy plno: kte-
rý kdoby kdo práwě lauditi uměl,
týskrát by sobě wje špýtl Bůh.

nejsi křiklavé Světa odměny, libo
 mal. Nebo idali ten kdo na tom
 co má pěkně přestati vni, nad každé
 ho neshlého slava hloučce není? a
 prostě na Bohu a slovu jeho pře-
 stává, nad každého hlubokého
 Disputátera? A nepřelivost? Neptá-
 telu přemáhá, nad každého krva-
 vého vojáka? Takhle Bůh své moci,
 aby bez hluku, a blesku, a secko měl
 co potřeby; a aby přilivému ge^o idr
 želivost, nepřeliv^o ge^o potoro, Spro-
 stné^o jeho Vptimnost, tishelrái vst
 tečněgši než ginhm gegich gal toll
 welich postladowé, Rozkosse, pracht,
 Dpatnost, bůh. Echo se tu Bo-
 hu oddaným srdcem nedostává?

3
 A rovně se
 gím gado gi
 ným g'e m'e
 en přibaje,
 91.
 Odpověd.

Od povída Rozum: Rovně se
 oni gado gini s žlými věcmi po-
 stává, a Vtrpnost, dešti magie
 Odpověd, A kdo praví aby nepo-
 stávali? to Svět bez toho bůh ne-
 máš: Proco je tu tole gsmé, kdeš
 nemáš než točením a svížením ro-
 ličným wichrowati se a zmýšlati wse-
 cko co se nás drží, gmiň, idrawi,

ođ poru geho.

177

myšl, to wiše prawim nemůj neš imi
 tan se, proto je to gsau fragoré na
 ši wůkol nás: alet proto Centrum
 naše w Centrum Božim seděti (t:
 Erdee naše w Bohu odpočívati).
 předece můj. An Kristus w Swě
 tě byw, natjěš na sebe slyšel, slo
 žčení a proslinání trpěl a s mno
 hými negen nedostatků, ale n hroz
 nými autokty se porákal: a co mu
 to sřkodo? On předece řien mohl:
 Bů w Otce, a Otec me mně gest.
 (Jan. 14. 11.) A ne gen sám w sobě
 Pokog měl, ale n ginhim aea w sobě
 jako w studnici ukazowal, (Jan. 16.
 33.) K tomu mn o wřevních jako
 lidé mysljme, ja wěc žlau nědy ma
 gice to, což negožitečně gřim lěfak
 šim nám gest. Nebo mn na pro
 sto sobě gen co chutné, Bůh pak co
 nám idramě, wnhirá. A protokol ne
 wšlecko co se smyslu našemu žě idá,
 žě gest: wšlecko pak co Bůh dělá,
 dobré. Sřtešti (t. erěl my sobě wřdy
 ety rádi libuagem) Božim saudem
 není wěc dobrá: proto je wřdycky
 R III. domně

I
 Odpověď
 W h. c. c. g. c.
 nat. w. c. c.

2
 Adobě: tat.

438 **Žmŕstánŕ Royma**
 domnělě má porěšenŕ, a opravdo-
 wě nebezpečnostŕ. Einŕ žagistě
 lidi vbezpečně, bezpečnost vyšně, a
 přŕcha pŕiwodŕ tu pádu: protoŕ gŕ
 jako Ged, wstum sŕadŕg, řělu žáh-
 nŕ. Werpně na proti wčnŕ gŕau ga-
 lo Sāt a Dce, kauŕagich sŕe a sŕi
 pich, ale před sŕážau a sŕnulinau hŕ
 gich. Werozumŕmest mŕy ředŕ, l
 řemu dobrému nám toto neb onono
 erápenŕ gŕst, rozumŕ Wāh; řerŕš
 nám (dūwŕřugemeli se gemu) nie
 neŕtazŕ, neŕteŕoli, a neŕteceŕ, řim gŕ
 sŕi buďme.

3
 Sami řasto
 řrāt winni
 bŕwāme, 3
 řentrum se
 wŕdāwagŕce

Naposledŕ l tomu toto prawŕm:
 nedaťenŕm sŕwŕm řastofrāt sami
 winni bŕwāme, nedowerau swau.
 Menŕ žagistě lidi, řerŕšby se proŕtě
 odwāřŕli, a ohledati řhřeli, co to gŕst,
 Synu mŕg, deg mŕ řrdce. Item
 řheceli řdo přigŕiti žamnau, žapři
 řām sebe, wezmŕi wŕŕeckŕ w nend
 wiŕt. Item/ řeratiŕli řdo co pro
 mne, řtofrāt wŕe mu nawrātŕm.
 Wām se (ach gŕt w řě řāŕŕce nesmŕŕŕ
 nŕm udeu

odporu geho 119

njm lidem!) nebezpečno jda, na ru-
 hu sajeti, drži se každh co má své-
 ho, pustiti, by Pán tishetrát wolal,
 nechce. Tak když my nechceme
 než sami sebe žititi, větit, chrániti,
 myssowati, wlastnj své cesth k to-
 mu magice, Wáh nás necháwá,
 abychom sprawowali. Tožt my
 gednát tu gednát tam zawadime,
 a zawedeme, gednát těch, gednát
 oněch splestů a smatků, starosti a zá-
 mucků, sobě y ginhm naděláme, se
 newime kudy kam. A Pán Wáh
 nám pak čím winen bude? Kdyby
 Jonáš bez wnměkowání ja Božm
 rozkazem šel, ne ocel by se w Motti:
 Kdyby se Josaffat s bezbožnjkem
 Achabem w towarňštwi nepletl,
 nebyloby mu wstati a křičeti potře-
 bi: Kdyby se Petr z ginhch newyr-
 howal, wic než seč můž byti neslibo-
 wal, a bez potřeby fordu nedobý-
 wal, nebyloby mu wšsetečnosti opla-
 káwati potřeby: Kdyby Dawid ja
 hálky nechal, po cnyhch ženách oči
 nepásl, krwe lidstě sobě wice wážil,
 W IV. w mnoh-

140 **Žm'cánj Rozum**

to množiti soli své sobě se nezast-
boval, nebyloby náš Achyroffele,
Absolona, Ange's zhaubece, a ginch
pokut, potřeby. Summan, nescos-
me potorně a tisse to Centrum, než
wchylugeme se žnět s sobě a tro-
rům: Protož nás n. otantny zachwa-
cugi, a do toho n. giného žleho vwo-
ugi.

⁴
Ale nej gi
w tpy.

Ale zase tu řekne Rozum, wssal
p sami ti negwje na Boha z po-
lěhagiej nebezpečenswí trpy, nř-
brj nephustj na ně wjdycj se
walj: proto že ge wpháněgi, wěj,
o starj a gměni, ba o hrdla, ptiwra-
wngi: a qatjch muk na ně nemymj
Megj. Odpowěd: prawda gest; pro

Odpowěd

¹
K Nebi na
je nej cestau
wztau.

to že wstau cestau a řěsnau branau
p prostrannostem wčěntm nede
Pan Bůh; a to naschwál, aby tam
negatj nešli, n. křetj se pro Boha
wssého odwaľugi, přicházeti. Ale cti
n wšěmi řěmi cestami bezvěcně před-
ce křádegi, nřbrj wěsele, dokudoli se
Centrum swěho drj. Nebo že sta-
ckp odgi

²
Religno-
waním wss-
to to mjs.

itn odgimaj, co na to dbá ten kře-
 řtý věčné ihoži, a neporušitelné
 pokladr. w sobě sám nosí? Wěda
 že wšeho čeho se na Swětě nabý-
 wá, na Swětě se pozbytí můž, a ja
 se dogit: ale poklad křestý se w srdcy
 nosí, (wira k Bohu a milostden-
 stwí geho) ten že ta lepší stránka gř.
 křestauz křo wnmoli, od něho odgata
 nehmá na wěčn. (Lut: 10. 42.) Co
 wydřeš křowětu tomu, křestý bez to
 ho wšeclo přně od sebe háš? Co
 odegmeš tomu, křestý aby wšeho o-
 šelest mohl, wšeclo i myslí i pusit?
 Kam toho myšeneš, křestý kde křol
 pod Nebem gest, pohostinu se bři
 prawí, a po wěčné wlasti se ohlédá?
 Ze mordugi neb wšecle se mordo-
 wati strogi, co na to dbá ten křestý
 sobě ja nic pomínutedlný žiwot po-
 kládá, w wěčném tauží? a křestý wě-
 da že Chřem křwí Mucedlnistů
 řtý y řtý křrodnosti zawlařowána
 bři muš, žiwot swá (anby tak
 řby řehdy sám vsebe hařnauti mu-
 sel) kř te potřebě wynakládá? tak aby

negen

Conf.
 Tr. 1. p.
 43. Tr. 11.
 10. 32.

2

negen štwora, ale y smrti své v štwě
po sobě zanechal? a kterých s Epitře
tem filozoffem křlá. Me Anyeus es
Melitus occidere saně possunt, la-
dere verò non possunt (t: Anytus
a Melitus zabiti mne mohau, ale v
štwoditi mi nemohau) Nebo co Pá-
nu nassemu Nepřátele v štwodili, za-
hubitose geg? Pomohli mu tsm t
Koruně stáwn, Cyrkwi pal t wěčné
mu wykapani: a tak rovně čini
štwó Audy geho mordugi.

Mezj tim, je nary křetřj nensylněgi
w Boha dauffagi, wickřice přichá-
zgi nensylněgři, co se podle Mau-
drofči Boži děge, kterých galě na to-
ho břimě wštwofiti omjnit, kromu ge-
mu negprw štwy vdělil: na mdtě pal
méné wštwádá.

3
Wáh gal ro-
mu mnoho
vdělil štwy.
tak mnoho
nari wštwá-
dá.

4
t Gláwě
Boži to na
pomáhá.

A děge se wštwecto to pro stáwnu Boži
štwy, tak často do čřšna wehnáni bř-
wagi, je gal štwi o nich, tak y o ni sa-
mi o sobě, giš pochubugi: galš pře-
pěkně S: Pawel t Korněštwm
pisse: Nechey (pry) Bratři, A byštw
neměděli o štwaušeni nassem, kterých
sme mi

sine měli w Azji, že sine nad mrtu
přesleni byli a nad možnost, tak že
sine již v ožiroru svém byli pochv
bili: Džbrl sami w sobě již sine
byli v sandill, že nebylo lze než vmti
ti, a bychom nedauřali sami w sobě
ale w Bohu, genž y mrtvé křisť: kte
rých i takového zahynutí wytrhl nás
y gessit wytrhne, a dauřáme že ge
ssit wytrhne zc. (2 Kor: 1. 8.)
A protož nemohaut Džpřátelé ani
samordowati, ani dořnauti se, bez
wůle Boží: Pakli by se dořli, aneb
y sehlali, že wšeho w šudy wytr
hnutí moci gest.

Křka Rozum: Pán Bůh již dá ^{Pán Bůh}
drahů nečinj, i Debe nám nic ne- ^{giž zraků}
čázp: ^{nečinj.}

Čeeli řdo co mrti, starati se
o to; Čeeli nebezpečnstw j zniř
hnutí, wyhybati gemu musp: a
t tomu wšudy, pilnosti, práce, a Džpověd.
weliké opatnosti peřebj. Džpově: I
A řdož prawj aby w Beha dauřa ^{aniž se gič}
ti, zázraků hledati bylo? Džssm řet ^{hledati po}
řest giuá Bohu se domřřit, aginā ^{řaučj.}

i kameň

144 **Imjčáns Rozumu**

j kameni cilebú čelati, a neb j wěse
do lu, mage schodny, špálati. An

2

A samí sme
wěsta je ne
činy.

Kryštus na Swěte byw, wšeteč-
ným a zarnordilšm k wůli zjzraťu
čičati nechťel, (Mat. 12. 39.) a mēl-
by ge nōni nassi netrpěliwosti k wů-
li čičati? Wědy tīm, neděgili te zjzra-
ťowě, fde tīm winen? O Wědolaj-
čích zgeroně gest napsano, že šábel-
štwi wywren nemohli pro newěru
smar: a O Nazareťšich, že y nich
Pán G:ž: žádného diwu rčinit
nemohl, takě pro newěru gegich,
(Mat. 6. 5.) Syc Kryštus sibiť,
budelt w nás wira, že stromy a ho-
ry j mīsta na mīsto přenášeti bude-
me. (Mat. 17. 20.) Co tedn, Kry-
štus se qiz močy, či nám wjry, nedo-
stává? Ach Kryštust gest ten tēž
dnes y wčera, y na wěky (Zid. 13. 8.)
ale mny, my sme bidny nedowěren,
gať kōli se honosíme wěrau, zwla-
ště tohoto wěku. Wětime zagiťe,
fde nte proti rozumu nečeli: dauffá
me, fde nte nebezpečno nemz; Wě-
luge me, fde j žádný nevráží; darwá-
me, fde

me, kde nic nebyva; povolugeme,
kde se nám ossecko libi, trpíme, kde
gínať nelze: patřime k Bohu, kde ví
djme, že žádná gíná věc pomocy ne
chce a nemůž, od nauze, a y to s roz
pačováním. A má nám Bůh
jákraty dělati? dobrý je tak nevži-
tečných nádob naprosto nerozráží a
nepotřá.

Amosak, neděgiltž se předce jákrato-
vé? aby pravě austalo, že newěra

3
Mey tím
předce činj.

násse věrnosti geho newyvrátj.
Megsauliž jákratové, je v prostřed
mdloby lidště, moc Boží se prowo
dj? je hlussi slyšij? je kulhawj cho-
dj? je se malomocni čistij? je mrtwi
imrtwých wskáwagj? a je se Ewan-
gelium proti vůli ossech pekelných
bran předce zwěstuge? je se Tyra-
nům spisse mečů, prowarzů, ohňů, ka-
tů, nežli vptjním Božim služebn-
tům horlivosti; Strůdcům spisse
obmyslů a rozumu, nežli věrným
A křestanům stálosti, nedostává?

Přikladové to ossech věků osvěd-
čugj, že fináje onino chyrosti mymž

N

stlenjm

146 Imstáns Rozumu
 sslením a trápením vmozováním,
 nestí ito odrážení a snášení
 stáwagí; ito wzdychy stoglee pe-
 rónk, onino wzdychy hynauce bídě.
 Gatěch wse járatu hledáme?
 Naposledy, ja wsecký járaty to št,
 je Bůh milým swým dáwa Sem,
 (Zalm. 127. 2) to gest, páfobí je w
 praudu a chumeli pte rozličných po-
 sussení gsaue, bezpečně sobě, wšak
 w Bohu, počínagí: a Pán Bůh
 we snách co potřeby přit nich, a ja nē
 loná, bei gegich přilissného ffresom-
 nē, nebezpečenstwi od nich odhan-
 ge, a wěch potřebných (gatě romu-
 oní ani nerozuměgi častokrát) nah-
 něge, Příklad, Adama, Elija, Da-
 wida, Jojeffa, Wudrea, Petra. zē.
 glných, to wfauge. (wiz 2. Wog: 2.
 a 37: 5. 4 Krato: 6. 24. Zalm 3.
 6. 7. Mat: 2. v 12. 23. Stut: 12. 8.
 Naposledy tšlá Rozum: A gat
 pak dělaci, fopj se wsecko proti
 rozumu děge fopj prostředkow-
 wstupuge fopj se naděge trati
 fopj

6
 Kaej dělaci
 wš se wse-
 čo proti ro-
 zumu děge

byl nikdy nic načby člověk spo-
hl nevidětiťbyl wsecko na opat-
naruby stoji? Když se wsecko s
jedným trhá a boží? gat tu potog-
ně myslí bžiti? Odpow: Pravda
jest, že co se s námi děje, mnoho
je proti rozumu děje: Proto že Pán
Bůh ne podle násse, než podle své
ho rozumu, wsecko řídí: an geho
mýšlení od násich gat Nebe od Ze-
mě vzdálené gsau. Rozum náš,
ně se sobě nemalo líbí, a často se tak
opnáší, že se Waudrosti Boží na-
proti stáwí, a skutky geho po něm
mýšlunge: a wssak řídby Bůh podle
násseho Rozumu Své říditi měl.
tishce ráby w něm divnějši gest
směšyce byla nežli gest: proto že wss-
eťni co gich pod Nebem spletkové s
lidštěho rozumu rostau, a Waudrost
Boží w samém gich rozpletání a ro-
tádání divnou práci má. Wi-
děl Ezechyel vše divná onano Ro-
ta: Kterak spogená syc, a wssak rü-
tano se rozcházegich byla; žhárů y do

Odpowěd:
Dati Bohu
čest, že on ne
čemu roje,
než my roju-
mj, a tak wě-
řiti proti ro-
zumu, a na-
dati se proti
nadžgi.

148 Zmjeání Rozumu

lu sebau zmjeala, wntit y zewnit
 wtnula a frauula. Widěl y
 Zmstata wedle nich, widěl y Ducha
 wšemohaucesti Boží w nich, ge
 tšdscpho. A wšak tat widěl, že (což
 a wypsání geho patrně gest) nerozu
 měl: Dle méně na twák padna,
 dal Bohu čest. Takt by y nám
 sluselo, abyhom čemu w skutčch
 Božich nerozumíme (wědanc sje
 že wšeccko co se děje, skutkowě geho
 gsau) toho se dějiti, a wšak w to se
 rozumem nemysli. Bůh jagistě
 tam wede a mēti, ne wšdncy oza
 muge: aniž přimau wšdncy cestau,
 ale častěji sřze zápoli a otkly, ča
 sto práwě na wět, tráci. Ale tu at
 wmlkne wšetecnost náše, a přiměg
 slich cest než se Bohu libi, nechleďa,
 poněwadž Bohu y w tolo jaročena
 lina dost přimá gest: Wy se sobě
 někdy zdámo blauditi, a my negpři
 měgi gdeme; státi, a my běžime; spá
 ekem giti, a my se k cpli přibližuge
 me; padati, a my w stáwáme.
 Wino; sřze žaláte, tšoruně gda
 cestau

cestau neobyčegnan; šrje ochuze-
 ni, k bohatství; šrje potupn, k slá-
 vl. Co by rozum Jozeffowu pro-
 dání, Moggissowu na kuku rovrže-
 ni, Saulowu oftic hledání, Dami-
 dowu toliko lerému wstání, Náma-
 nowu Malomocenství, Manasse-
 sowa do želez se dostání, Achyrotowu
 Holoffernowi w nemilost vpadni-
 tí. zč. křik? A wšak těm hle ce-
 stami Pán Bůh tam wedl? Na-
 proti tomu, gatšby sobě rozum pro-
 niho Swěta žwile, Goltássowu š-
 ly, Absolonowu krásu, Amanowu
 slávu, Adonibezetowu ch witéštwi,
 Achyroffelowu Maudrofti. zč. nelt-
 doval? A wšak hle tam ti wšic-
 kni šrje to wysli? Protož přestati
 člowěče, a wšecku wěc poruč Bo-
 hu, kteráž nad wšecku rozumu twé-
 ho pochopitelnost, moudře wšecku,
 y swě, y twé, y giněch wěch, giž spo-
 tádal, kteráž gat sobě poručeno ma-
 gi, tak pŕigau, k wůli pak rozumu
 twého nepřigau, Deg Bohu čest,
 že on něčemu wic rozumš než ty.

N III.

Nebo

150 povinności Bohu

Nebo Maudrost strážá gest pfeď
očiťma wšelitého swého: Bůh sám
rozumí cestě gegi, a on toliko wš mí
sto gegi. Elowěku pak řek; Ny
Maudrost twá báti je Pána! a ro-
zumnost twá, odstáupiti od zlého.
Job. 28. 21. 23. 28.

Kap: XII. O Powinno-
stech a znamených Bohu cele
oddaných Ercch.

W al w gíněch pobožnosti čá
stěch ráda marnost náše ffa-
leš protwodi, a místo prawdy pokrytí
stwi stawi, tak y w tom Bohu se
odewydáň. Přiblížugeme se ne-
gednau rty k Bohu a srdce wydále-
ně zůstává: Pakli přistupuge y o-
no k Bohu, newstupuge wšak: pro-
to je se sebe drží, a pustiti se sebe a
Ewora, nechce. Ale čím toho stla-
máwáme? Boha gístě nic: který
sám w sobě zůstává tsm čímž gest
neproměnně, buď je w něm který
ewer odpočívá neb nic: ale sami se
be, po-